

Verslag van een bijeenkomst met jongeren van cliëntenraden en bestuurders van de regio Noordoost Brabant over de kwaliteit van jeugdhulp (Meet, Greet & Eat)

Datum / tijd: 13 maart 2019 van 17.00 tot 21.00 uur

Locatie: Jongeren centrum De Pul, Uden

Sinds 1 januari 2015 zijn gemeenten verantwoordelijk voor het uitvoeren van de jeugdhulp vanuit de Jeugdwet. De gemeenten uit de regio Noordoost-Brabant bestaan uit 16 gemeenten die gezamenlijk de specialistische jeugdhulp inkopen. Hoe we deze jeugdhulp vormgeven en inkopen, wordt overlegd in het Regionaal Bestuurlijk Overleg (RBO).

De regio Noordoost-Brabant vindt het belangrijk om kennis te nemen van ervaringen van cliënten met jeugdhulp. Uit het cliëntervaringsonderzoek Jeugdhulp van september 2017 bleek o.a. dat jongeren minder positief waren over de kwaliteit van de hulp dan hun ouders en gaven zij aan dat de samenwerking tussen verschillende organisaties en de mate waarin zij worden geïnformeerd over de hulp verbeterd kan worden.

In het RBO is daarom afgesproken om in gesprek te gaan met jongeren van cliëntenraden. De eerste bijeenkomst vond plaats in februari 2018. De diverse cliëntenraden waren zo enthousiast dat zij de bijeenkomst in 2019 hebben georganiseerd.

Zodoende vond er op woensdag 13 maart, in jongeren centrum De Pul in Uden, een cliënten-bijeenkomst plaats. Aanwezig waren jongeren van verschillende cliëntenraden, wethouders en ambtenaren van de regio Noordoost-Brabant. Daarnaast nog diverse begeleiders. Samen zijn zij in gesprek gegaan over mogelijke verbeteringen in de jeugdhulp.

1. Doel van deze bijeenkomst

Door ontmoeting en verbinding krijgen cliënten meer inspraak op het gemeentelijk beleid

Gemeenten en cliëntenorganisaties hebben elkaar nodig voor een optimaal beleid rond de jeugdhulp. Samenwerking tussen beiden is niet vanzelfsprekend, niet altijd gemakkelijk, maar wel noodzakelijk. Om langdurige samenwerking in gang te zetten is het van belang dat gemeenten en cliëntenorganisaties samen in beweging komen. De eerste beweging is naar elkaar toe, door elkaar te ontmoeten, kennis te maken en een eerste verbinding te maken.

Deze tweede bijeenkomst is de aanzet voor een langdurige beweging. Door elkaar met regelmaat te blijven ontmoeten wordt de samenwerking meer vanzelfsprekend, hebben cliënten meer inspraak op het gemeentelijk beleid en wordt er ruimte geboden aan kwaliteitsverbetering en innovatie in de brede jeugdhulpketen.

2. Aanwezigen

- Ca 35 jeugdigen van o.a. cliëntenraad De La Salle, Jongerenplatform Oosterpoort en cliëntenraad Jeugdbescherming Brabant, en een aantal van hun begeleiders
- Vertegenwoordiging van gemeenten uit samenwerkingsregio Brabant Noordoost: 12 wethouders en 6 ambtenaren

3. Programma

- 17.00 Inloop en gezamenlijk eten
- 18.00 Opening door dagvoorzitter
- 18.05 Rapper Shaun Figaroa
- 18.15 Tussenstop: Filmpjes over uitwisseling jongeren/ wethouders
- 18.30 Lagerhuisdebat
- 19.00 Pauze
- 19.30 Thema tafels dromen – durven – denken – doen – delen
- 20.30 Afsluiting

4. Opening dagvoorzitter Arnold Kassing

5. Rapper Shaun Figaroa

Vertelt zijn levensverhaal. Zie bijlage. Zijn boodschap: kijk niet alleen naar problemen maar kijk wat iemand kan. Luister naar elkaar.

6. Dagje ruilen

Wethouders van de gemeenten Boekel, Boxtel, Meierijstad en Uden hebben in november meegewerkt aan het initiatief “Dagje Ruilen”, waarin een wethouder en een jongere een dag meelopen in het leven van de ander. De ervaringen zijn door de jongeren vastgelegd in VLOGs (video weblog).

7. Lagerhuis debat

Aan de hand van stellingen werd gezamenlijk gedebatteerd. De dagvoorzitter en een assistent liepen met microfoons door de ruimte om deelnemers het woord te geven. Per stelling werd eerst het woord gegeven aan een jongere. Daarna kregen ook volwassenen de mogelijkheid te reageren.

Door prikkelende stellingen werden de deelnemers geactiveerd. Ieder die wil kreeg de mogelijkheid zijn of haar mening te geven. Doordat de deelnemers elkaar alvast zien, elkaars standpunten en achtergrond leren kennen, werd er later aan de thematafels ook gemakkelijker contact gemaakt.

Stelling 1: Kinderen moeten zoveel mogelijk thuis opgroeien

De meeste aanwezigen zijn het eens met deze stelling en sommigen willen reageren. Samenvatting reacties:

- Dat geldt alleen als je thuissituatie goed is.
- Soms kan het gewoon niet. Dan is het heel fijn als je ergens terecht kunt.
- Praat met een jeugdige. Vraag ook wat hij of zij zelf wil.
- Waarom een pleeggezin? Ik heb toch al ouders! Liever dan een gezinshuis.
- Ik ben dol op mijn ouders, maar soms is het beter als ik niet thuis ben b.v. omdat ik te agressief wordt.
- Goed uitgangspunt. Mag geen tunnelvisie worden. Mag niet ten koste gaan van een jeugdige. Thuis wonen moet wel kunnen.
- Het uithuisplaatsen van kinderen is enorm ingrijpend voor alle betrokkenen. Het is erg belangrijk om jeugdige goed uit te leggen waarom dit zo gebeurt en wat eventuele consequenties zijn. Geef kaders mee bijvoorbeeld veiligheid.
- Ervaring van enkele jeugdigen is dat pleeggezinnen soms zelf beschadigd zijn. In een aantal gevallen geven jeugdigen daarom voorkeur aan gezinshuis.

- Het moet om het kind gaan. De beste plek voor kinderen om tot ontwikkeling te komen.
- Geef ouders nog steeds een rol, als dat kan.
- Soms is enige afstand wel fijn. Pleegouders staan in een soort concurrentie tot eigen ouders. En zijn zij wel voldoende in staat om te doen wat nodig is.

Stelling 2. Gemeenten beslissen over jeugdhulp maar kennen de jeugdigen niet

Samenvatting reacties:

- Er is veel twijfel of gemeenten de jeugdigen goed kennen. Een wethouder kent jeugdigen niet, maar denkt door overleg te hebben met jeugdhulpaanbieder dat hij/zij jeugdigen kent.
- Oproep van jeugdigen om niet alleen met “hoge pieten” te praten maar ook met jeugd zelf of met begeleiders. Gemeenten maak gebruik van kennis. Ga luisteren naar jongeren, zoek ze op.
- Belangrijk is om met jeugdhulpaanbieders, met jeugdigen en met ouders te praten. Dan krijg je een breed beeld. Of praat ook met jongerenwerk. Die weten ook wat er leeft bij jongeren.
- Een jeugdige vertelt dat zij vorig jaar in mei op haar 18de verjaardag uitstroomt bij Oosterpoort. Er is nog geen vervangende woonruimte dus gaat zij tijdelijk bij haar opa wonen. Omdat met het uitstromen uit jeugdhulp een aantal basiszaken vervallen en er juist veel kosten bijkomen zoals de zorgverzekering is de jongere bang dat zij het financieel niet gaat redden. Ze kan wel bij haar opa wonen, maar daar kan zij financieel niet van afhankelijk zijn. Opa kan deze extra lasten niet dragen. Omdat de studiefinanciering voor deze jongeren pas start in juli is er een financieel gat. Ze heeft de gemeente gebeld of het mogelijk is tijdelijk een uitkering te ontvangen. Van de gemeente moet zij dan eerst voldoen aan de vier weken zoektermijn. Terwijl deze jongere naar school gaat en twee bijbaantjes heeft om rond te komen. Uiteindelijk was het antwoord van de gemeente dat deze jongere tijdelijk haar studie moet onderbreken om voltijd te werken en daarmee financieel zelfredzaam te zijn.
- Niet alleen praten over beleid, ook toetsen wat dit in de praktijk inhoudt.
- Jeugdhulpaanbieders hebben vaak een ander belang dan jeugdigen. Jeugdigen voelen zich daarom vaak niet gehoord.
- Gemeenten moeten zich realiseren dat niet iedere jongere op 17 jarige leeftijd al zelfstandig kan zijn. Op dit moment gaan veel jongeren pas op 23/24 jarige leeftijd of later het “huis” uit. En voor jeugdhulp vragen wij “beschadigde” jeugdigen al om eerder zelfstandig te zijn. Oproep van een jeugdige: help de jeugdige maar laat het of haar niet los als hij of zij 18 jaar wordt.

- Suggestie: biedt jeugdigen die 18 jaar worden soort strippenkaart aan zodat zij nog ergens op terug kunnen vallen.

8. Thema tafels

Er zijn 5 thematafels. Aan de thematafels kunnen de cliëntenorganisaties, wethouders en ambtenaren elkaar beter leren kennen. De cliëntenorganisaties zijn inhoudelijk in de lead. Zij krijgen aan de tafels de mogelijkheid zichzelf te presenteren. De presentaties gebeuren aan de hand van één van de volgende thema's: dromen, durven, denken, delen en doen. Iedereen heeft er 2 bezocht. Hieronder een samenvatting van de reacties in beide rondes.

THEMATAFEL DROMEN

Ging over de toekomst van het cliënttevredenheidsonderzoek dat door jeugdhulpaanbieders moet worden uitgevoerd. Nu hebben gemeenten in contracten met jeugdhulpaanbieders opgenomen dat zij tevredenheid van cliënten moeten meten over nut/effect van de jeugdhulp uitgedrukt in een cijfer van 1 t/m 10. Ook landelijk is inmiddels een discussie gaande over mogelijke wijzigingen.

De vraag is, hoe je er voor kunt zorgen dat je de juiste informatie ophaalt, waarmee zorgaanbieders ook iets kunnen en waarmee voldaan wordt aan de (wettelijke) verplichtingen.

Vorbereiding en begeleiding van deze tafel door de cliëntenraad van Jeugdbescherming Brabant.

Reacties:

- Vooral kwantitatieve vragen. Wat zegt dit over zorg?
- Vage vragen. Weinig concreet.
- Lijst moet ook worden ingevuld bij uitstroom. Tijdsdruk.
- Elke zorgaanbieder moet een eigen onderzoek doen naar de kwaliteit van de door hun geboden zorg omdat dit in het contract staat. Vraag is op welke wijze dit het beste kan plaatsvinden.
- De VNG heeft een voorstel gedaan voor een vragenlijst maar de vraag is of de cliënten deze ook als prettig ervaren. Zijn het de juiste vragen, kan iedereen de vragen wel lezen, wat zegt een antwoord van een jeugdige waar het niet goed mee gaat, is er geluisterd naar de jeugdigen bij het opstellen van de vragen, wat zegt een cijfer van 6,5.
- De jeugdigen willen vooral goede zorg en hebben geen zin om steeds maar een formulier te moeten invullen.
- Toch willen zorgaanbieders weten of jeugdigen/ouders tevreden zijn met de geboden zorg. Ze willen de zorg verbeteren. Ook de cliëntenraad wil een bijdrage leveren om de kwaliteit van de zorg te verbeteren. Daarnaast is er een wettelijke verplichting om tevredenheid te meten en vast te leggen.
- Bij Oosterpoort wordt soms een tevredenheidsonderzoek gedaan door elkaar te bevragen. Opbrengst wordt gedeeld.
- Door William Schrikker Groep is een app ontwikkeld met 5 korte vragen voor Gecertificeerde Instellingen. Jeugdbescherming Brabant sluit hierop aan.
- Uitkomsten cliënttevredenheidsonderzoeken zijn voorspelbaar. Gemiddeld geeft dit bijna altijd hetzelfde beeld/dezelfde uitkomst.
- Wanneer is gemeente tevreden?
- Stichting Alexander heeft onderzoek gedaan naar toekomst cliënttevredenheidsonderzoeken
- Het meten van cliënttevredenheid moet terug naar de bedoeling: de cliënt zelf. Wat is zijn of haar mening over de ontvangen zorg en op welke manier werken organisaties eraan dat deze mening een effect heeft op de kwaliteit van zorg. Dit vraagt om meer kwalitatief meten.

Voorstellen:

- Cliëntenraden en zorgaanbieders gaan met elkaar in gesprek om een vragenlijst te ontwikkelen die volgens beiden voldoet. Of iets anders ontwikkelen om de tevredenheid over hulpverlening te meten.
- Meerdere momenten tevredenheid meten is zinvoller.
- Voor een vragenlijst kan men gebruik maken van de concept vragenlijst die de VNG heeft opgesteld, maar dat is niet verplicht.
- Vervolgens zou een vragenlijst of de andere werkwijze, voorgelegd worden aan het Beleidsteam jeugd van de gemeenten om samen (cliëntenraden, zorgaanbieders en gemeente) te beoordelen of deze geschikt is en of dat men deze eventueel samen kan aanpassen.

THEMATAFEL DURVEN

Aan de hand van de Landelijke Schatkist Jongerenraden werden allerlei mogelijkheden voor jongerenparticipatie gepresenteerd. Jongerenparticipatie gaat verder dan alleen jongerenraad. Gemeenten kunnen hiervan gebruik maken. Jongeren kunnen, willen en weten heel veel. Voorbereiding en begeleiding door Demi en Nikita van jongerenplatform Oosterpoort.

THEMATAFEL DENKEN

Transitie en transformatie staat centraal. We zijn nu 4 jaar na de transitie. Wat merken jeugdigen hier nu van? Worden zij anders/snelser/ beter geholpen? Of zijn er dingen waar zij tegenaan lopen en die 4 jaar geleden niet speelden? Wat heeft de transitie de jeugdigen opgeleverd.

Vorbereiding en begeleiding door Rowena, Bas en Jay Jay van jongerenplatform Oosterpoort.

Jongerenplatform licht toe wat hun taak en rol is binnen Oosterpoort. Het jongerenplatform bestaat uit ± 10 jongeren die zorg krijgen via Oosterpoort. Ook kent Oosterpoort een cliëntenraad. Deze bestaat uit oudere jongeren die in behandeling waren bij Oosterpoort en ouders van jongeren die in behandeling zijn bij Oosterpoort.

Bij de start van de transitie hebben cliëntenraden tijdens verschillende interviews nadrukkelijk aangegeven wat belangrijk is voor een goede jeugdzorg.

Deze zijn vastgelegd in het boekje "Uitspraken over inspraak, van jeugdzorg naar jeugdhulp".

De leden van het jongerenplatform verwijzen nu opnieuw naar dit boekje en de aanbevelingen die daarin staan. Zij geven aan dat die eigenlijk nog steeds gelden en dat nog steeds (meer) geluisterd kan/moet worden naar de jeugdigen zelf.

De rol van het jongerenplatform is vooral: luisteren naar de jongeren van Oosterpoort. Zij gaan langs bij de diverse woonplekken en gaan op verschillende manieren met elkaar in gesprek. Soms met een spel (weetjes en waarden), soms gewoon kletsen, soms samen koken etc.

Met de input die het jongerenplatform ophaalt gaan ze in gesprek met leiding en management.

De leden van het jongerenplatform zijn ontzettend tevreden over wat leiding en directie vervolgens met hun inbreng doet. Er wordt altijd geluisterd en een oplossing gevonden voor vragen en knelpunten.

Daar waar het echt niet mogelijk is om direct aan een vraag te voldoen wordt gekeken hoe er toch een oplossing gevonden kan worden.

De input die jongeren leveren, levert ook een belangrijke bijdrage aan de ontwikkeling/aanpassing van methodieken bij het aanbod hulpverlening. De organisaties hebben er ook erg behoefte aan om samen met input van jongeren (o.a. via het jongerenplatform) het aanbod te blijven verbeteren.

Voor de leden van het jongerenplatform zelf heeft hun deelname ook een grote meerwaarde. Ze worden begeleid bij de invulling van hun opdracht als lid van het platform. Ze ontwikkelen zich, gaan makkelijker met elkaar in gesprek en met andere jongeren en betrokken instellingen.

Wat ze wel missen is het gesprek met gemeenten.

Ze weten dat directie en managers in gesprek komen met gemeentebestuurders/managers. Maar ze hebben ook zelf de behoefte om direct hun inbreng en bijdrage te kunnen leveren.

Die behoefte is er ook zeker bij de gemeenten. Die willen ook graag horen wat er speelt, wat vinden jongeren/cliëntenraden belangrijk, waarmee moeten ze rekening houden bij inkoop en beleidsplannen.

Overige reacties:

- 's-Avonds zijn partijen niet bereikbaar en dan juist vaak nodig.
- Vertrouwen is belangrijk. Kom na wat je zegt. Ervaring van een jongere dat een wethouder zou langskomen op een woongroep. Was verhinderd. Is een teleurstelling.
- Ervaringsdeskundige inzetten bij bijvoorbeeld zelfstandig wonen.
- Doorstroom loopt niet goed. 1 groep gesloten i.v.m. budget/geld.
- Niet alleen met elkaar praten over problemen maar ook waar mogelijkheden en kansen liggen.

Het volgende wordt voorgesteld:

- Regionaal Beleidsteam jeugd maakt een inventarisatie van jongerenplatforms/cliëntenraden van jeugdhulpverleningsorganisaties in de regio Noordoost Brabant.
- Er komt minimaal 1x per jaar een overleg tussen beleidsmedewerkers, jongerenplatform /cliëntenraden. In ieder geval om informatie-uitwisseling. Maar dit overleg moet ook plaatsvinden om input te krijgen van jongerenplatforms/cliëntenraden bij diverse beleidsontwikkelingen jeugdhulp.

THEMATAFEL DELEN

Delen vanuit ervaring. Bij deze tafel ging het vooral over hoe de jongeren het vinden op de La Salle en hoe zij hun ervaringen inzetten en delen met anderen. Er waren ervaringsdeskundigen bij en jongeren die veel binnen de La Salle mogen doen. Het geeft de jongeren een goed gevoel om andere jongeren te mogen helpen waar nodig en hier vervolgens over te vertellen. Het mogen delen zet hen in hun kracht, waardoor de jongeren kunnen stralen. Dit is ook wat de La Salle heel belangrijk vindt en wil overdragen aan de wethouders. Het betrekken van jongeren en hun ervaringen op alle lagen van de organisatie is een voorbeeld waar we ook samen met de gemeentes vorm aan kunnen geven.

Vorbereiding en begeleiding van deze tafel door cliëntenraad van de La Salle.

Samenvatting van reacties:

- Neem jongeren serieus. Stel vragen aan jongeren. Doe iets met de antwoorden die zij geven. Heb niet gelijk vooroordelen.
- Bij La Salle kijken ze wat jongeren kunnen. Ze geven aan wat iemand moet kunnen om volgende stap te kunnen zetten.

- Kijk met de jongere naar toekomstperspectief. Als iemand met 19 jaar aan een studie begint, wat moet er dan allemaal geregeld worden om deze te kunnen afronden.
- Door inzet van stagiaires binnen de groepen, heb je extra handen en aandacht die vaste krachten niet altijd kunnen bieden doordat ze veel tijd kwijt zijn aan administratieve handelingen.
- Jongeren helpen elkaar. Bv pizzarestaurant. Dit is er voor en door jongeren maar ook ouders komen bv eten. Meerdere soortgelijke vrijetijdsactiviteiten bv een jongere die gitaarles heeft gehad en nu andere jongeren kan helpen
- Er wordt gekeken naar talenten van jongeren en die proberen ze extra te benutten/in te zetten in ondersteuning van andere jongeren.
- Aanwezigen delen de visie: er moet meer mét cliënten worden gepraat dan over.
- Wethouder van St Anthonis vertelt over een pilot waarbij studenten van sociale opleiding, jongeren geholpen hebben met het leren van zelfstandig reizen met openbaar vervoer. Kijken naar (leer-) mogelijkheden!

THEMATAFEL DOEN

Vorbereiding en begeleiding door Karim Landoulis, cliëntondersteuner, en Remco, cliëntenraad van De La Salle.

Samen met Karim vertellen de jongeren hun verhaal en het effect van de kernwaarden op hun behandeling. Aan bod kwamen de volgende punten:

- Hoe zijn die tot stand gekomen.
- Hoe zijn die vertaald in een methodiek.
- Hoe hebben we die ingevlochten in de competenties van onze medewerkers.
- Hoe geven we de participatie van onze jongeren vorm.

De cliënten vertellen hun eigen ongecensureerde verhaal.

Remco vertelt uit eigen ervaring op de woongroep, hoe hij de kernwaarden LS toepast in dagelijkse praktijk. Veel vanuit eigen kracht en intrinsieke motivatie. Werkt beter dan iets doen “omdat het van groepsleiding moet” vindt hij.

Jongeren van andere instellingen vertellen over andere vormen van inspraak leveren. Zoals bv inspraakavonden op de leefgroep. Op die manier kunnen zij hun “stempel drukken”.

Niet elke instelling heeft vaste gedefinieerde kernwaarden of thema's.

Door met elkaar dit soort inspraak-gesprekken te voeren of deel te nemen aan een cliëntenraad, leer je ook dat en hoe je moet argumenteren en je leert ook hoe je in een groep je zegje kunt doen. Het helpt je in andere situaties, maakt je sterker.

Onze jongerenraad werkt met individuele doelen. Elk lid van de jongerenraad stelt een eigen persoonlijk doel op en daar wordt dan in die raad aan gewerkt.

Jongeren binnen LS zorgen bijvoorbeeld voor rondleidingen voor studenten. Allemaal in het kader van elkaar leren kennen en leren van elkaar. Dit creëert voor beide partijen leermomenten.

Jongeren op een woongroep ervaren vooroordelen vanuit jongeren/volwassenen vanuit de “normale wijken”. Om te proberen dit te verbeteren hebben we sportdagen waarin we de twee partijen samen laten komen om beeldvorming te verbeteren. Sportdag is ook op locatie vlak bij terrein van BJ Brabant.

Cultureel werker van BJ Brabant heeft vast contact met de gemeente.

Jongeren constateren dat het een goed idee zou zijn om mensen van de gemeente uit te nodigen bij cliëntenraad. Om te voorkomen dat gemeente alleen maar overlegt met “hoge pieten” van de gemeente. Wie nodig je dan uit? Wethouder, ambtenaar, wijkagent, andere persoon met jeugd in pakket.

9. Afsluiting door dagvoorzitter

Nuttige bijeenkomst. Veel opgehaald. Belangrijk dat dingen die besproken zijn nu ook een vervolg krijgen. De werkgroep die deze bijeenkomst heeft georganiseerd gaat hiermee aan de slag.

10. Afsluiting Rapper Shaun Figaroa

*Het liefst worden we thuis volwassen
Maar alleen als het kan en anders volgt er een ander plan
Aan de andere kant kent de gemeente ons niet
Tenminste.. dat is wat de jongeren voelen.
Misschien niet wat ze bedoelen, maar ze proberen te zoeken naar manieren om ze te ontmoeten.
Samen beslissen voor mijn eigen toekomst dat is wat ze willen.
Niet van top down maar van down up.*

*Aan de tafels werd er volop gesproken
Ervaring delen heeft veel zin, maar je moet wel willen horen.
Er wordt gehoord en flink gediscussieerd
Er wordt gedeeld en geïnspireerd
Door oudere en jonge mensen
Luisterend naar elkaars wensen.*

*Niet beslissen voor maar met de cliënt
Dat is wat ik diep van binnen denk
Vragenlijsten zijn belangrijk maar ze
Moeten er wel toe doen.
Invullen met dyslexie is niet wat ik wil doen.
Wat zeggen 10 vragen over 5 jaar?
Een autobiografie is niet binnen 10 minuten klaar.*

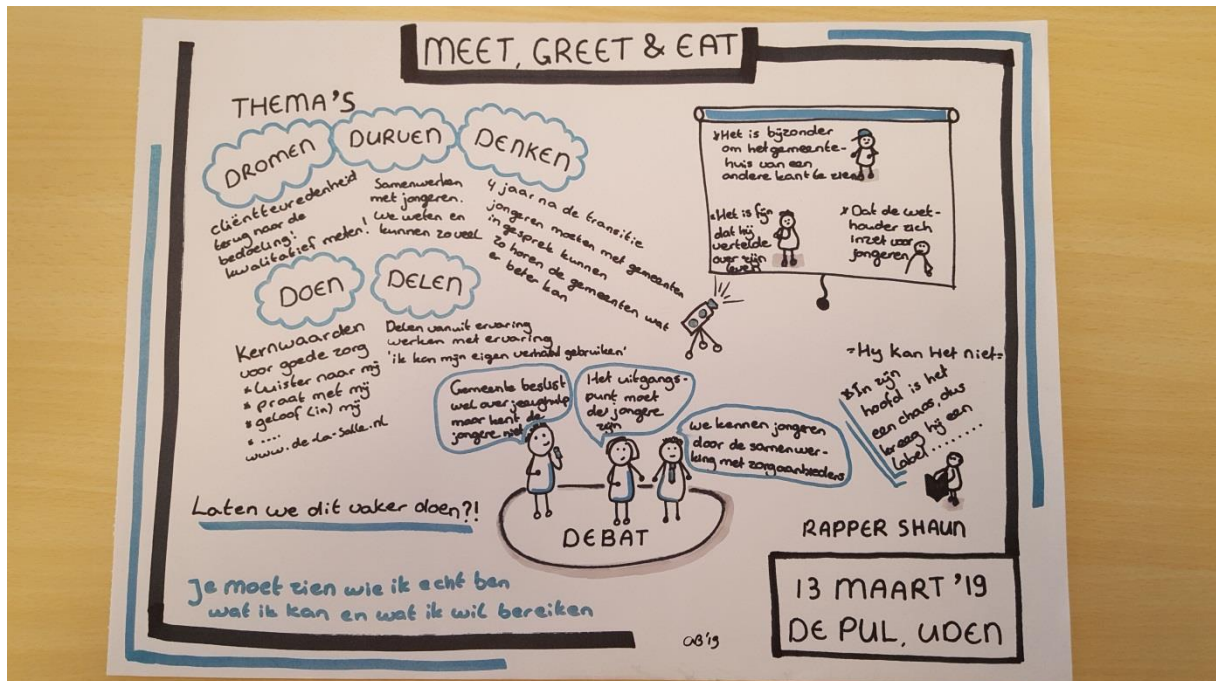
*Ik ben de regisseur van mijn leven, vraag me even.
Talenten gekregen maar door systemen lijken die talenten vergeten.
Muziek/sport/lezen geven mij een reden om harder te werken dan de meesten.
Inspireer mij om te streven maar een beter heden.*

*Problemen stoppen niet abrupt bij 23 jaar.
Maar bij wie moet ik terecht, en waar?
Vanuit het hart we willen allemaal het beste
Bureaucratie, systemen werken ons soms in de nesten
Heb lef en wees creatief maatwerk waar het kan
Als gemeente beter luisteren, daar zit ons belang.*

Ik bedank jullie, de reden dat we hier alleen zijn is om te luisteren.
Tast niet langer in het duister. Jullie doen allen het juiste.

11. De avond in beeld

Anita Blom, beleidsmedewerker Cliëntenparticipatie bij Oosterpoort, heeft de avond op een creatieve manier in beeld gebracht:

BIJLAGE: TEKST VAN RAPPER SHAUN FIGAROA

Acht uur s ochtends vroeg in de morgen. Met het ochtend dauw nog in het gras
Het lente zonnetje scheen het was 14 graden op een door de weekse dag ..

Ze zeiden dat hij veelste vroeg was geboren. De nacht zou vertellen of hij het zou halen.
Maar ga er niet vanuit.. **[GEFLUISTER: HIJ KAN HET NIET..]**
Want een couveuse kindje heeft niet veel kans.
Zuurstof schaars misschien wel de reden van..
sshht.. We weten het niet zeker.. Dit is nog niet relevant.
Geen spijt maar zwanger raken was een risico
Maar against all odds..

Zijn lichaam zo klein, zo groot als een hand
Hartmonitor piepte, maar hij vocht voor zijn leven..
Dokters hadden geen hoop. Maar hij had de hoop zelf nog niet opgegeven.

Een paar maanden later.. als baby huilde hij veel.
Hij was nooit echt stil, ouders weten niet wat er speelt..
Uit hun vriendengroep zijn zij de eerste met een kind.
Dus kennis over gegil van een kind is nog veels te pril.
En dokters denken te weten van wel,
Al dat gegil doet hij maar om een rede.. In zijn hoofd is het een chaos.
Dus hij kreeg al snel een label..
Niet met zijn naam maar met PDD-NOS.
Want.. **[HIJ KAN HET NIET.]** is wat de dokter aan zijn ouders vertelde..
Hij is autistisch, geen empathisch vermogen
Geen sociaal contact mogelijk.
Want **[HIJ KAN HET NIET.]** hebben om met teveel indrukken om te gaan.
Grote groepen mensen, feestjes gaan hem krenken..
Oogcontact maken.. nee.. [hij kan het niet.]

Groep 1, met een busje naar school.
Voor hem was het normaal maar in groep 3 was het raar
Zijn kleine zusje ging naar school in de wijk.
Terwijl hij op school zat ergens in Strijp..
Hij ging op onderzoek.. Intelligent genoeg. las hij stiekem in papieren..

Speciaal onderwijs.

Groep 5 de juffrouw toendertijd gaf hem cito toetsen van groepen hoger
De rest zat nog een groep lager.. Maar zijn niveau zat daar ver boven..
Ouders uitgenodigd en er werd verteld dat hij was uitgekozen
Presteerde ver boven de norm dus mocht hij gaan switchen van scholen.

Nieuwe omgeving met mensen die anders waren..
Anders praten, waren de taal wat beter vaardig..
Hij voelde zich meer thuis, tot de eerste testen kwamen..
Ze geloofde niet in zijn cito examens.speciaal onderwijs?
Dus avi lezen nee.. **[HIJ KAN HET NIET.]**

Doe alles maar opnieuw.. Ook al had je zogenaamd av1 10 las je Harry Potter boeken begin groep 3..
Dat boeit ons niet.. Dat willen we zelf wel zien kleine vriend..
Met vlag en wimpel geslaagd, weer zichzelf bewezen..
Maar de jaren waren zwaar. Door stom ongeluk zat hij in een klas vol problemen.
Ze pestte elkaar.. En de jonge jongen kon er niet tegen..
Elke dag gingen ze weer op zoek naar een reden..
En toen in groep 7, wist hij het zeker..
Ruzies thuis, niemand mocht van niks weten..
Hij voelde zich onzeker.. Kwam op school, zn hoofd zat vol.
Keek naar buiten.. wilde zo niet leven.. zijn concentratie verdwenen..
Was alleen maar bezig met wat zich er thuis afspeelde.
Zijn vader dronk teveel. Het ging al jaren zo en alle maanden leken eeuwen.
Dus zijn werk was vaak niet af.. Je kan huiswerk maken als het thuis werkt
maar als je thuis werkt en je thuis merkt dat je gedachten thuis zwerft
Dan krijg je op school alleen maar straf.
Daar zat hij dan.. niet meer in de klas maar uren op de gang..
Hij was niet lastig.. Maar de leraar was bang.. Want uitzonderingen maken?
De klas was al aan het klagen, leraar wat is er aan de hand?

Tijdens de ouderavond...
Hij is gewoon een beetje sloom.. En het is voor hem te moeilijk..
Zijn ouders dachten aan havo [Leraren stem onverschillig.. Hmm...Nee hij kan het niet]. Dat is voor
hem veels te moeilijk.
Met heel veel geluk misschien VMBO-T. Want in de klas doet hij niet mee.
Weer een jaartje verder, de ruzies werden erger..
Elke dag op de gang tijdens Groep 8 op de Hobbitstee..
Eindtoets cito.. **[HIJ KAN HET NIET.]** is wat hij hoort..

Paar weken later, daar is het resultaat
Hardop voorgelezen.. vijf vijfveertig.. HAVO VWO zegt de juf verbaasd.
De kinderen kijken elkaar aan.
Maar hij wist het al lang..
De cito was niet moeilijk, moeilijk waren de blikken..
De juf zij hard op **[HIJ KAN HET NIET.]** zo goed hebben gemaakt.
Ik ga cito bellen om te kijken of het klopt.
Een van de beste scores van de klas..
Klasgenoten waren boos.. Hoe kon het zijn dat die jongen op de gang
Hoger scoort dan wat ik kan?

Tijdens het basketballen in een clinic tijdens de gymles
Vroeg de coach of hij het vaker deed.. Z'n antwoord dat was soms.. Maar vaak? hmm.. niet echt nee.
En toch nam de coach hem mee.. Hij deed mee met het team en na 2 weken vroegen ze of hij mee
wilde trainen met het topsportteam..
En tijdens het trainen zagen de meeste van het team dat nooit van regels had gehoord of gezien.
Wat doet hij hier? Ik train hier sinds mijn 5de voor en hij weet niet eens van 213.
Basketballen nee **[HIJ KAN HET NIET.]**. En ouders waren het met hun kinderen eens..
De coach moest zich verdedigen tegen de ouders van de meeste
Maar jongens je moest eens weten.. Zat zijn moeder in het publiek
Dan volgde de vieze steken..
Zo van hij kan niet eens spelen.. Jongen jij kan niet verdedigen!

Wat doet hij in ons team.. Hij weet niet van de regels.
Hou maar op.. En zijn moeder hoort een vader schreeuwen: SCHIET EENS OP DE BASKET! Mis.. haha zie je.. [Hij kan het niet..]
Maar na een paar maanden mocht hij meetrainen met het team van zuid nederland.

Maar alles wordt te zwaar, geen energie..
Kan dagen slapen, energie blikjes overal in zijn slaapkamer.
Hij wilt niet opgeven maar zijn lichaam wil niet meer..
Al een keer pfeiffer gehad in groep 5 een tweede kon niet later..
Dus was de conclusie al snel gemaakt..
School bijbenen: **[HIJ KAN HET NIET.]**
Hij gooide er met de pet naar.. jeugdzorg stond al klaar.
PGB ging fout.. Indicatie was te oud
Dus lag hij daar maar.. teveel gemist van school
Werd hij gestuurd naar een dependance
zodat als hij weer beter was hij weer terug kon gaan.
Maar eenmaal aangekomen werd hij gezien als probleem kind.
Van VWO naar VMBO + want hoger hadden ze niet.
En zijn mentor zag hem als gangster. Vlechtjes in zijn haar, grote kleren
In de klas in de eerste week een rollen spel.. Zei de juf letterlijk.. Jij lijkt wel op een pester met gangster kleren aan.
Groter dan de meeste, hij probeerde me te intimideren. En als hij weer eens in een kamertje zat, een rode kaart had want met zijn kleren en lakse gedrag was hij aan het provoceren.. is dat wat ze als reden gaf als zijn moeder boos naar school ging voor de zoveelste zinloze straf.

Maar na 4 weken gaven ze geen les meer.. hadden ze samen besloten..
Want **[HIJ KAN HET NIET.]** opbrengen om op te letten.
Want hij gooide er met de pet naar en was een gevaar voor de rest van de klas
Dus zat hij thuis.. gekluisterd voor de buis zomervakantie afgelopen..
Zijn vrienden gingen naar school, maar hij had nog niks vernomen..
Dus belde zijn moeder naar leerplicht leerplicht liet hem komen..
Verbaasd van alles wat er was gebeurt.. had de school hem niet uitgeschreven..
Want uitschrijven mocht pas als er een andere school was die hem kon nemen..

Dagen werden weken, en maanden verstreken..
Hij zat nog steeds thuis, begon zich steeds te vervelen.
Wilde dolgraag leren maar hij moest wachten tot ze hem hulp zouden geven..
Maar jeugdzorg had andere plannen.. Ruzies thuis, het escaleerde..
De grootste in het huis, dus vader voelde zich de geïntimeerde.
Beschermd zijn moeder tegen verbaal geweld. Dus binnen de kortste keren, toen het weer escaleerde..
Kwam jeugdzorg met de oplossing. Het PELT project.
Hallo, dit is gelijk ook het intake gesprek. Oh je bent autistisch nou, plotselinge verandering niet gewend? Oh **[HIJ KAN HET NIET.]** aan? Dan heb je pech.
Je krijgt nog 2 dagen daarna nemen we je weg.

Duwen en trekken, bedreigd met rond te zwerven..
Zat hij nog steeds thuis.. Geen idee hoe nu verder.
Hier en daar projecten.. van 9 tot 12 in een lokaal
Project herstart, de pilot was later 3 keer gefaald.

Zittend op een ZMOK school tussen moeilijke jeugd van 14 tot 18 jaar.

De jongen van 18, liet hem coke zien. zak vol sealtjes op tafel?

Als je wilt zorg ik dat je ook verdiend..

Tierner moeder van 16, was er nooit en was ze er wel dan had ze weer thuis iets verkloot.

Hij wilde leren en boeken waren er wel.. Maar wilde je leren veel plezier de leraar begreep niet eens de NL-se taal.

Pilot gefaald en rugzakje kregen ze niet voor elkaar.

en toen werd er maar aangeboden permanent op school te blijven in het VMBO-t Examen klas lokaal.

Opeens werd hij klaargestoomd voor het examen, twaalf boekverslagen in 3 maanden, anders ga je het niet halen.

Hij hoorde in zijn hoofd telkens maar: [Hij kan het niet.] Nee **[HIJ KAN HET NIET.]**

Dus lag hij weer in zijn kamer.. De druk te hoog, het werd te veel en hij begon weer met dagen te slapen.. Ondertussen gediagnostiseerd met chronisch hoofdpijn, behandelingen bij de osteopaat mochten niet baten..

[HIJ KAN HET NIET.] zonder onze hulp. Als hij weer naar een reguliere school wilt dan kan dat bij een psychiatrische kliniek met een school.. School is toch wat je zocht?

Nou.. De wachtlijsten zijn lang.. En wij van jeugdzorg zijn bang dat het zo te lang duurt.

Dus in je eigen belang, denken we dat een gezinsvoogd meer bereiken kan.

Door te doen alsof je erg autistisch bent, krijg je snel een herindicatie.

Dus een gesprek met GGZ, na 2 min stond hij weer buiten.

half te huilen want op zijn verjaardag moest hij gaan verhuizen.

Eenmaal aangekomen, kreeg hij al snel te horen.

De indicatie geloven we niet, dus ga je niet naar school ook al ben je daarvoor gekomen..

De psychiater zei de ene dag hechtingsstoornis,

de andere dag ADD of toch PDD-NOS.. Misschien ADHD..

Slik je medicijnen anders werk je niet met je behandeling mee.

En word je teruggestuurd met RM en dat wil je niet nee..

Hij word gelukkig als hij schrijft.. Is bezig met muziek en kan in rappen zijn ei kwijt.

Maar op de groep willen ze niet dat hij bezig is met rappen.

Hij wilt graag rap workshops volgen buiten de groep. maar de leiding wil dat niet hebben.

Half uurtje per dag op je laptop, dat is wat je mag.

En ook al kan je niet naar school, en heb je geen gevulde dag.

Hij werd gek, van alle kids om hem heen.

ADD, ADHD en twee hadden zelfmoord gepleegd.

Zaten al jaren in het systeem, en hadden afgesproken dat als zijn vriend ging, ging hij ook maar mee.

Op dat moment stond hij voor de spiegel en zei.

Kom ik hieruit, dan zet ik alles opzij

Luister ik naar mezelf want nee ik kan dit niet

Ik kan niet luisteren naar anderen als dat mij niet verder brengt.

Kijk wat luisteren heeft gedaan

Ik ga alles op alles zetten om te doen wat ik wil.

Niemand heeft mij gevraagd wat ik nou wil doen, waar ik goed in ben en hoe ik graag zou willen leven.

Altijd denken in problemen en naar mijn verleden en niet naar het heden.

altijd gekeken naar wat ik niet kan, in plaats van wat ik wel kan.

En wat ik wel kan is muziek. Geef me maar een podium, een microfoon en ik beschrijf je mijn verdriet.

Dus is hij weer terug.. 16 nog steeds geen school.
Maar hij zet een platenlabel op en begint te werken aan zijn droom.
Zijn ouders zeggen **[HIJ KAN HET NIET.]** maar een bekende rapper hoort hem rappen en is degene die in hem geloofd.
Hij gaf hem de kans iets op te nemen en zo werd zijn label groot.
Hij tekent artiesten uit zijn buurt. Miggs de Bruijn een vluchteling, is de eerste
Inmiddels miljoenen streams op Spotify, hij is vaak op TV te zien. gestaan op de grootste festivals te druk met het zakelijke dus maakt zelf niet meer muziek.
18 jaar zijn tweede bedrijf Kinooz opgezet.
Multimedia productie. Van websites, muziekvideos tot aan short movies.
Een daarvan was te zien in Cannes, op het internationaal festival.
22 jaar jongeren werker zonder diploma.
Ontwikkelde 2 jongeren projecten voor gemeenten.
Zijn methoden zijn beschreven.
Hij geeft workshops op de scholen die hem hebben afgewezen
Hij organiseert elke maand uitverkochte feesten en hij kan leven van zijn baan..
Zijn talenten en zijn passies geeft hem de kracht om steeds door te gaan..
Hij inspireert en motiveert de jeugd en haalt daar zijn kracht vandaan.
Je kan het wel is wat hij iedereen zegt op het moment dat ze denken dat het niet lukt.
Want als ik het kan, kan jij het ook.
Een afsluiting van een lang verhaal.

Je vraagt je af wie deze jongen is..
Het antwoord is, de jonge ik.

Avi = leestoets

PEL project = project ervarend leren in buitenland